UFO

vol. 2, nr. 10, 1980

10

Michael Rogers' painting of the initial Walton incident.

UFO

VOL. 2 Nr. 10 1980

SUMAR

- CINE SE TEME DE OZN-uri ?..... pag. 3
  de Mihai H. Danciu
- OZENISTICA - TEMĂ IN PARAPSIHOLOGIE ..... pag. 5
  de Ing. Tiberiu A. Topor
- CONSIDERATIUNI PERSONALE ASUPRA UNUI CAZ PARTICULAR AL FENOMENELOR PSI : MANIFESTĂRILE OZN ..... pag. 7
  de Adrian Pătruț
- CAZUL TRAVIS WALTON (I)..... pag. 14
  trad. în rom. Sorin Lazăr-Benclidi
- ANCHETE....PE VALEA PRAHOVEI ..... pag. 20
  de Augustin Moraru
- INFORMATII

See story below

Romanian Reports

The autumn of 1974 brought a minor wave of UFO activity over central Romania, according to Moraru Augustin, one of APRO's more active Field Investigators in that country.

Mr. Augustin received reports of twenty-three sightings between late July and early October, of which three are presented here.

" DAR, DACĂ ACESTE LUMI SINT LOCUITE, CINE LE LOCUIEȘTE ? ..... SÎNTEM NOI, SAU SÎNT EI STĂPÎNII LUMII ? ..... ȘI CUM ÎNȚELEGE OMUL NATURA LUCRURILOR ?

Joh. Kepler - astronom
(1571 - 1630)

* * * * * * * * *

RUFOR

FORUM

AF INTELLIGENCE MANUAL SHOWS FLYING DISCS

This official flying-disc (or "flying saucer") illustration—NEVER MADE PUBLIC BEFORE—is taken from an Air Force Intelligence Manual, AFM 200-3, Chapter 9, page 3. (See details below photo-copy.)

UFO

Pilot Chases 50-Ft "Saucer"

The recent pursuit of a "fl by a Utah pilot, fully c other pilots and airport j being investigated by AF The chase occurred about near Utah Central Airpor City.

Two National Air Guar scrambled after the private a report. But the strar eluded them in a swift ver

The disc-shaped UFO wa by Waldo J. Harris, veter he taxied out for a take-of toward the object, which w at 6500-7000 feet, he closed three miles.

"It appeared to be a l Harris later reported. "It like a pair of saucers, one side down on the other. was light grey, and it w 50 feet across and four There were no visible openi or exhaust.

"I was about three miles i it suddenly moved upward, vator." As the disc ba Harris pursued it. Durin he radioed the FAA operat ...ty's Municipal Airport t ...rned a "flying saucer".

Pagină luată dintr-un buletin din luna septembrie 1953 al serviciului de informaţii al Forţelor Aeriene ale S.U.A. Crochiurile au scopul să atragă atenţia personalului serviciului de informaţii al Forţelor Aeriene asupra modificărilor de configuraţie care au avut loc pe atunci, cînd tipul de navă biconvex a luat locul OZN-ului în formă de disc.

CINE SE TEME DE OZN-uri ?

Se pare, că după un lung timp de reflecţii, am putut constata că în rîndul oamenilor s-a strecurat o teamă surdă, care este justificată prin pericolul impus de armele atomice - aflate în mîinile marilor puteri - şi presupusul pericol ce va veni, din afara spaţiului terestru, din partea unor eventuali invadatori cosmici !

Dacă pericolul atomic este de mult demonstrat, nu acelaşi lucru se poate spune despre aşa zisele "valuri" de OZN-uri observate de-a lungul ultimelor patru decenii ale acestui secol XX.

Desigur, ceea ce a dus la naşterea "fricii" cosmice se datorează, în mare parte, romanelor şi filmelor de science-fiction, în care senzaţionalul şi groaza este camuflat sub masca falselor previziuni. Aici, am putea aminti de acel şoc produs cîndva în rîndul populaţiei americane în ziua de 30 octombrie 1938, cînd marele regizor Orson Welles a transmis la radio piesa "Războiul Lumiilor", inspirată după romanul cu acelaşi titlu, scris de H.G. Wells, cu mulţi ani în urmă. Scenariul excepţional prin descrierea unei eventuale invazii a "marţienilor" pe Terra, s-a soldat cu nenumărate victime omeneşti care nu au fost capabile de a discerne realitatea de fantezia producătorului.

Farsa dramatică, a lui Welles, a fost însă dată uitării ca urmare a evenimentelor ce au urmat prin izbucnirea celui de al Doilea Război Mondial.

In anul 1947, oamenii istoviţi de evenimentele prin care trecuseră au luat contact prin mass-media de un fenomen straniu, pe cît de senzaţional, pe atît de tulburător. Este anul de naştere a unei noi ştiinţe, care se va numi mai tîrziu UFO-logie. Cazul petrecut la Mount Rainer, a cărui martor a fost un afacerist şi pilot amator, pe nume Kenneth Arnold, face înconjurul lumii. Oamenii îşi pun o serie de întrebări importante, printre care şi acea dacă sîntem singurele fiinţe raţionale din Univers sau de unde vin ciudatele "farfurii zburătoare", care sfidează pe faţă toată ştiinţa terestră ?

Intrebările deşi în aparenţă simple nu au primit încă un răspuns mulţumitor pentru locuitorii acestei planete, Pămîntul.

Asistăm, din nou, la un "şoc" puternic în care omenirea este confruntată cu o ştiinţă ciudată,

neînţeleasă, venită din afara experienţei umane. Straniul fenomen "farfurie zburătoare" (mai tîrziu înlocuit cu numele de OZN, ca urmare a diverselor forme pe care le au aceste obiecte neidentificate), a împărţit lumea în trei tabere distincte.

- In prima tabără se află oamenii care se tem de OZN-uri şi care prin comportamentul lor fie că neagă în totalitate fenomenul OZN, fie emit teorii negativiste atribuind fenomenului OZN un caracter ostil evoluţiei omenirii, sprijinîndu-se prin aşa zisele "accidente" care s-au soldat cu răpiri, îmbolnăviri sau chiar prin moartea martorilor oculari la acest tip de fenomene. In această grupă putem include savanţii dogmatici (în cazul nostru amintim pe : C.G.Jung, D.Menzel, U.Condon, etc.), politicieni din toate colţurile lumii, cît şi majoritatea oamenilor neinformaţi asupra fenomenului OZN.

- In a doua tabără sînt cei care afirmă cu tărie existenţa OZN-urilor, ca o realitate fizică şi psihică, şi a cărei origină ar fi cea extraterestră, dacă nu cea legată de existenţa aşa ziselor lumi paralele, de care noi nu am ştiut pînă în prezent nimic. Această categorie cuprinde un număr însemnat de oameni - cel puţin aşa se poate constata din ultimele sondaje efectuate - de la savanţi neconformişti pînă la cei mai fanatici şi mistici locuitori a planetei noastre.

- Ultima tabără este cea a majorităţii, şi ea este compusă din oameni care fie că nu înţeleg fenomenul cosmic al vieţii, fie că sînt dominaţi în totalitate de o gîndire antropocentristă terestră, care nu le dă posibilitatea de a accepta sau nega un astfel de fenomen, ei axîndu-se mai mult pe firul logicii simpliste umane, care a dat naştere la o atitudine de idiferenţă faţă de fenomenul OZN !

Ceea ce trebuie să arătăm este că din toate aceste trei tabere, prima este cea mai incomodă şi care poate duce, prin modul ei de manifestare, la distrugerea inevitabilă a vieţii de pe această planetă. Analizele efectuate timp de 33 de ani au scos în evidenţă că această grupare se identifică tipologic cu cea care a adus lumii dezastrul războiului şi teama existenţei de mîine !

Dacă "Project Sign" (primul proiect de cercetare stiintifică a OZN-urilor - 23.09.1947 - 11.02.1949) a stabilit în mod cert originea extraterestră a OZN-urilor şi a asigurat guvernul SUA şi Pentagonul că ele nu prezintă vreun pericol pentru omenire, nu acelaşi lucru se poate spune despre ceea ce a urmat în următorii ani şi pînă în prezent, cînd armatele şi serviciile secrete ale marilor puteri militare ale Terrei au trecut la planuri ostile contra vizitatorilor cosmici.

Provocarea terestră, ostilă, este un fapt neliniştitor pentru viitorul omenirii, de aceea trebuie să înţelegem necesitatea combaterii, înainte de a fi prea tîrziu, acestei situatii ce s-a creat în ultimul timp.

Una din aceste metode este de a aduce la cunoştinţă marelui public despre adevărul ce înconjoară misterul OZN şi de a nu ne lăsa influenţaţi de elementele negativiste, care sub masca falsei salvări a omenirii, vor să ne strecoare teama şi ura faţă de acei care în realitate, au ajuns la un înalt grad de civilizaţie şi tehnologie, fapt care le-a permis la posibilitatea efectuării fantasticelor călătorii prin spaţiul cosmic !

Acest apel este adresat tuturor acelora care iubesc adevărul şi miracolul cosmic : RAŢIUNEA !

Mihai H. Danciu

****

Drawing of BOSAK Sighting - See Below

OZENISTICA - TEMĂ IN PARAPSIHOLOGIE

" Nolite timere
Quia ego sum "

In cele ce urmează aşi dori să prezint o faţetă a OZN-isticíi care a preocupat mult timp parapsihologia. Deşi unele cercuri ezită încă să se pronunţe hotărît faţă de această nouă ştiinţă, recunoscută acum şi în cercurile ştiinţifice cele mai înalte atît în Apus cît şi în Răsărit - ea şi-a făcut loc în rîndul ştiinţelor recunoscute.

Spicuind din presa de specialitate, aflăm că o mulţime de psihologi, medici, fizicieni şi alţi oameni de ştiinţă s-au preocupat de OZN-istică; în ultima vreme chiar în public, luînd atitudine în favoarea acesteia, abordată însă, pe lîngă căile clasice, pe care le-am putea numi tehnice, şi chiar din punct de vedere psihic.

Doctorul Andrija Puharich, un neurofiziolog şi parapsiholog american, afirmă că a început să fie interesat în parapsihologie şi în legătura ei cu OZN-urile de pe vremea cînd prin deceniul al şaptelea echipa sa a fotografiat cîteva "farfurii zburătoare".

Profesorul Ray Stanford spune textual : "Eu cred că unele dintre fiinţele pe care le numesc "observatorii" (the Watchers), care sosesc cu OZN-urile sînt numai o parte din vizitatorii noştri extratereştri. "Observatorii" au vaste cunoştinţe în domeniul fenomenelor psihice şi sînt versaţi în aplicarea lor. Cunoştinţele lor sînt foarte reale şi extrem de practice. Probabil că şi-au folosit capacităţile psihice spre a stabili legătura cu mine, ca fiinţă umană, cu care experimentează. Să vă relatez unele dintre cele mai "incredibile" experienţe; experienţele ufologice care implică cunoaştere avansată prin percepţie extrasenzorială a evenimentului. A existat un total de 43 martori, majoritatea cărora deţin depoziţii scrise, atestate sub jurămînt, cu descrierea evenimentului. Am constatat o medie de peste 7 martori de fiecare eveniment. Intre martori s-au numărat Don Hoyd, un poliţist din Texas, tatăl său Ray Hoyd, serif adjunct; Steve Woods tot serif adjunct; John Brand, David Piller, Jerry Steele, Uvaldo Champion Jr., Robert Colberge, Jim Rutledge, d-na Annie Middleton de profesie soră medicală, John McCoy Jr., Michael J. Kopzeky Jr., Doug Sharon, Robert Sharon, Russel Thulean, Mary Locher, Cecil Harrison, apoi mama Ceciliei, Dl.Donald Chandler şi d-na Chandler, Bill Mc.Caskill şi mulţi alţii.

Trebuie să-mi consult fişele pentru a-i numi pe toţi. Şapte martori pot face faţă cu bine la orice tribunal, dacă evenimentul s-ar constitui drept caz. Din fericire însă s-au filmat trei din observaţiile de OZN-uri.

La 6 noiembrie 1954 au fost fotografiate cadre alb-negru. La 18 septembrie 1956 au fost înregistrate OZN-uri pe film color de 8 mm, iar la 28 iulie 1959 două filme color simultan. Nu aşi vorbi niciodată despre aceste lucruri aparent fantastice dacă nu ar fi fost prezenţi atît de mulţi martori. Nimeni nu vrea să pară caraghios. Eu, personal, sînt convins că timpul şi ştiinţa îmi vor confirma atitudinea faţă de aceste probleme.... OZN-urile ne atrag atenţia că în spaţiu există civilizaţii care au atins un nivel de progres şi de cunoaştere a corpului, gîndirii şi spiritului, care sînt foarte avansate comparativ cu experienţa noastră. Noi abia începem să sesizăm vag cunoaşterea pe care o au unii dintre extratereştri. Cred însă că unii extratereştri nu sînt prea avansaţi în ceea ce priveşte progresul spiritual, fiind fiinţe a căror civilizaţie este predominant tehnologică. Iar unele OZN-uri au manifestat o ostilitate dăunătoare, rănind chiar oameni. Astfel fiind situaţia, eu nu sînt unul din cei care afirmă că din spaţiul extraterestru ne vin numai mîntuitori. Cred însă că există civilizaţii extraterestre potenţial constructive şi altele potenţial destructive pentru omenire. Experienta mea ufologică m-a făcut conştient de ceva ce posedăm încă din copilărie : o înrudire - să-i zic aşa - cu spaţiul, o conştiinţă a faptului că există fiinţe mai superioare nouă,acolo departe.
Să vă relatez un caz : Odată, cînd au fost prezenţi opt martori, era în 5 ianuarie 1957, am văzut aterizînd un OZN. Am remarcat un fascicol care s-a putut fotografia, şi care avea aspectul unei beteli de pom de crăciun, pornind de la vehicul şi învăluindu-mă. In acel moment, am simţit o experienţă indefinibilă, de parcă ar fi fost o comunicare mistică între mine şi vehiculul extraterestru. Ceilalţi martori au păstrat o anumită distanţă între ei şi vehicul şi, după cum au afirmat ulterior, nu au simţit nimic asemănător ce ceea ce simţisem eu, ceea ce confirma faptul că fascicolul nu a fost proiectat asupra lor. Dezvoltarea omenirii pe planeta ei determină direcţia acestei civilizaţii materiale. Intrucît acum omul caută mai mult decît oricînd să pătrundă într-o spiritualitate superioară, el începe să-şi simtă unicitatea exterioară, apartenenţa sa la Univers, prin răspîndirea sa în spaţiu.

Vizitele pe care ni le fac OZN-urile aici pe Pămînt constituie o duplicare arhetipală a fiinţei superioare care coboară şi ia legătura cu omul prin cunoscutul "ochi al treilea" şi poate, prin intermediul glandelor pineală şi pituitară.

Am arătat în conferinţele mele că OZN-urile se încadrează într-un context pozitiv în vise, reprezentînd dorinţa de uniune cu fiinţa superioară, prin individualizare într-o persoană fizică avînd ca sediu glandele pineală şi pituitară. In acest stadiu al evoluţiei noastre se pare că luăm contactul cu fiinţe extraterestre. In acest fel, noi putem şi trebuie să relatăm experienţele noastre cu extratereştrii informînd pe semenii noştri...."

Ing. Tiberiu A Topor

Reprezentant : APRO, CFRU, TUFOIC,
UFOQ, pentru România.

RUFOR

CONSIDERENTE PERSONALE ASUPRA UNUI CAZ PARTICULAR AL FENOMENELOR PSI : MANIFESTĂRILE OZN

Se cunosc o serie de clasificări şi subclasificări ale fenomenelor PSI, fiecare avînd meritele şi lipsurile sale. Cea mai cunoscută dintre ele, a lui J.B. Rhine, împarte fenomenele PSI în două categorii mari :

I) ESP (fenomenele de percepţie extrasenzoriale)
II) PK (fenomene psihokinetice)

Prima categorie, ESP, grupează fenomene de tip informaţional, la care aspectul determinant îl constituie transferul sau achiziţia de informaţie. Amintim aici telepatia şi clarviziunea, sub diferitele sale forme (precognitie, retrocognitie, clarviziune propriu-zisă, psihometrie, paradiagnosticare, etc.).

In a doua categorie, PK, reunește fenomene de tip energetic, care pot fi uneori observate şi chiar înregistrate instrumental. Menţionăm printre ele telekinezia, deformarea metalelor, psiho(foto)-grafia sau conceptografia, vocile paranormale sau conceptofonia, experienţele extracorporale (OBE), fenomenele de materializări şi apariţii, şi altele.

In clasificările mai vechi (Ch. Richet, R. Sudre), fenomenele din cele două categorii sînt denumite subiective şi respectiv, obiective.

In realitate, se pare că aceste clasificări sînt mai mult formale, întrucît experienţele efectuate în ultimul timp îndeosebi arată că toate fenomenele PSI sînt la origine cel puţin, de tip informaţional.

Astfel, în cazul deformării metalelor, un fenomen PK tipic, senzorii plasaţi la suprafaţa metalului nu au detectat nici un fel de presiune mecanică în momentul deformării, ceea ce arată că efectul se produce de fapt printr-o acţiune informaţională direct la nivelul structurii cristaline a metalului.

In cele din urmă fenomenele PSI ne conduc tot mai mult la ideea că în afara realităţii fizice, dominată de forme şi structuri, ar exista o realitate informaţională, dominată de coduri de informaţie. Şi omul are o serie de componente, mai mult sau mai puţin conştiente, în această realitate informaţională, care este şi sediul fenomenelor PSI.

Potrivit acestei concepţii, fenomenele PSI ar reprezenta pătrunderea temporară a unor coduri sau pachete de coduri din realitatea informaţională în realitatea fizică. Atunci cînd acţiunea lor se limitează la transmitere de informaţie avem de-a face de obicei cu fenomene ESP (informaţionale), dar mai rar şi PK (energetice).

Cînd însă codurile se structurează, luînd temporar diferite forme, conform unor legi destul de rigide de altfel, vorbim despre fenomene PK (energetice), îndeosebi de cele de materializare.

Fenomenele PSI, aşa cum ni se prezintă, ar fi procese care se petrec la interfaţa realitate fizică - realitate informaţională, şi care se manifestă prin deplasarea echilibrului la interfaţă.

Am făcut toată această prezentare succintă, deoarece în continuare ne vom opri la ceea ce consider a fi un caz particular al fenomenelor PSI, ce poate fi inclus în categoria fenomenelor PK. Este vorba despre manifestările OZN.

Au trecut cîţiva ani buni de cînd atenţia unor entuziaşti, grupaţi în cîteva cercuri, a început să se îndrepte tot mai mult asupra informaţiilor care răzbăteau de ici de colo,despre misterioasele OZN-uri. E drept că pe atunci, tributari unei concepţii materialiste rigide, fără concesii, astăzi deja depăşită în parte, şi stimulaţi de epopeea zborurilor spaţiale, de extrapolările mai mult sau mai puţin justificate ale exobiologilor, cu privire la răspîndirea vieţii în Univers; şi stimulaţi de propriile noastre vise, vedeam în ele nave extraterestre, mesagerii ai altor lumi, veniţi să ne studieze, să împiedice un dezastru nuclear sau ecologic. Ori, poate, să ne pregătească intrarea în "marea societate galactică". Credeam sincer în acest mesaj, în care prea mulţi mai cred şi acum, şi căutam cu înfrigurare justificări pentru "contactul oficial" care întîrzia să se stabilească.

Ceva mai tîrziu însă, atunci cînd am început să luăm contact cu fenomenele PSI a devenit tot mai evident faptul că OZN-urile provin dintr-o realitate informaţională în care spaţiul şi timpul, dacă există, au cu totul altă semnificaţie. Despre această semnificaţie diferită a spaţiului şi timpului în realitatea informaţională ne vorbesc cazurile de precogniţie (cunoaşterea unor evenimente viitoare) sau celebrele cazuri de răpiri din ufologie (întîlnirile de gradul IV,în clasificarea lui Hynek extrapolată), în care, adesea, intervalul de timp scurs pentru martor, în timpul experienţei, este diferit (mai lung sau mai scurt) decît cel al, hai să-i spunem aşa, observatorului fix, deşi e evident că, în astfel de cazuri, orice analogie cu un zbor relativist este exclusă cu desăvîrsire.

La nivelul realităţii informaţionale problema terestru-extraterestru nu se mai pune sau se pune într-un mod diferit, complet necunoscut, astfel încît susţinerea ei în continuare este întrutotul nejustificată.

Voi risca, în continuare, să formulez cîteva considerente asupra ceea ce ştim şi ceea ce nu ştim astăzi despre OZN-uri.

1) Fenomenul OZN reprezintă unul din aspectele exteriorizării principiului universal al binelui şi răului. Prezent în tradiţiile religioase (înger şi demon), în tradiţiile folclorice (Făt-Frumos şi Balaurul), într-o serie de doctrine (focul şi gheaţa lui Hörbiger) şi pînă în filozofia materialist-dialectică (principiul unităţii şi luptei contrariilor); dualitatea bine-rău, ca un tot unitar, inseparabil, pare să aibă un sens profund în originea şi controlul fenomenelor din Univers.

Cele două extreme ale principiului, binele şi răul, pot fi întîlnite într-o serie de manifestări ufologice.

Dintre acţiunile aşa-zise "binevoitoare" ale fenomenului OZN menţionăm contactele amicale, însoţite adesea de transmitere de informaţie şi îndeosebi cazurile de vindecări paranormale, începînd cu cele de la Lourdes şi La Salette, unde manifestările s-au camuflat şi sub o haină religioasă, şi terminînd cu cazuri ca Dr.X , vindecat instantaneu de o tăietură la picior şi de o hemipareză dreaptă după ce un OZN a proiectat asupra sa un fascicol luminos.

Problema acţiunilor răuvoitoare este mai delicată. In mod evident, contactele agresive, soldate cu paralizie sau orbire tempora-

rã, rănirea sau îmbolnăvirea martorilor, cu consecinţe fatale uneori, ca în cazul lui Inacio da Suiza, care a murit de o leucemie galopantă după ce fusese proiectată asupra sa o rază luminoasă verde dintr-un OZN, precum şi anumite răpiri (vezi îndeosebi cazul soldatului José Antonio da Silva, de la Bebedouro) fac parte din această categorie.
Mult dezbătutele cazuri în care OZN-uri au deviat noaptea lumina farurilor unor autoturisme, urmată de părăsirea şoselei şi, mai totdeauna, de pierderi de vieţi omeneşti au făcut să se vorbească despre o adevărată activitate malefică a fenomenului OZN. Ca să nu mai vorbim despre răpirile şi uciderile misterioase de animale, semnalate de nenumărate ori, de la juninca lui Alexander Hamilton răpită de un OZN în 1897 şi căreia i s-au găsit a doua zi doar pielea şi copitele, aruncate pe cîmp, şi pînă la recentele cazuri din SUA şi Porto-Rico cînd, în perioadele de activitate ufologică intensă, sute de vaci, oi, cîini, păsări de casă au fost găsite moarte, mutilate sau cu incizii milimetrice prin care, printr-o tehnică necunoscută, au fost extrase sîngele şi toate organele interne.
Astfel de cazuri, interpretate uneori cu o naivitate înduioşătoare de partizanii ipotezei extraterestre ca studii biologice asupra fiinţelor de pe Terra, făcute de aşa-zişii vizitatori din spaţiu, prezintă elemente îngrijorătoare de cruzime şi sadism care nu-şi găsesc corespondentul decît în vechile tratate de demonologie şi în unele ritualuri magice primitive de sacrificii. La fel de alarmante sînt şi dispariţiile de persoane, care au culminat cu cazul petrecut în anul 1915, în timpul războiului, în Turcia, cînd un nor, cu certe caracteristici ufologice, a acoperit în întregime un regiment britanic, numărînd mii de soldaţi, după care s-a ridicat încet şi a dispărut în zare. După încheierea războiului, întreg regimentul a fost declarat exterminat sau dispărut.

In fine, aspectul jumătate raţional - jumătate absurd al "comportamentului" fenomenului OZN poate fi menţionat tot în cadrul acestui punct. Marea varietate sub care ni se înfăţişează fenomenul, de la sferele luminoase ce se joacă de-a v-aţi ascunselea, părînd a avea nivelul de "inteligenţă" al unui animal domestic şi pînă la misterioasa şi ultrasofisticata afacere UMMO, străbătută mereu de dualitatea raţional-absurd, este cu totul dezarmantă.

O paralelă între mult contraversatele comunicări din séance-urile, care au culminat în perioada de aur a parapsihologiei şi mesajele ufologice de astăzi e mai mult decît seducătoare. Deosebirea constă în faptul că în timp ce unii se declară spirite dezîncarnate de "dincolo" (De l'au-delà), alţii afirmă că sînt extratereştri, de exemplu Ummiţii de pe UMMO.

Un studiu atent al tuturor acestor cazuri ne dezvăluie, dincolo de conţinutul lor foarte variat, acelaşi mecanism al absurdului în acţiune, cu date şi informaţii uneori surprinzător de exacte, combinate cu greşeli puerile, naivităţi aproape înduioşătoare şi elucubraţii patologice. Vom aminti doar faptul că documentele UMMO, pe lîngă descrierea unor calculatoare şi dispozitive de zbor ingenioase, care presupun cunoştinţe de nivel ridicat, conţin informaţii incredibil de absurde, ca cea despre un lanţ de 84 atomi de kripton, localizat în ţesuturile hipotalamusului.

2) Dacă un fenomen PSI simplu reprezintă un psihocod din realitatea informaţională, o manifestare OZN reprezintă exteriorizare unui pachet de psihocoduri în realitatea fizică, după o schemă materializare - dematerializare. Pentru a se putea manifesta în realitatea fizică pachetul de psihocoduri OZN trebuie să se materializeze temporar, luînd diferite forme prin transformări geometrice succesive. Astfel, în cazul fenomenelor OZN, forma este un atribut neesenţial care se poate modifica cu uşurinţă tot printr-un şir de transformări geometrice succesive. Astfel, toate încercările de a clasi-

fica OZN-urile sau pe ocupanţii lor după aspectul exterior sînt lipsite practic de orice importanţă.

Manifestarea OZN încetează în momentul în care pachetul de psihocoduri revine în realitatea informaţională.

O consecinţă a acestui aspect o constituie faptul că OZN-urile nu sînt în nici un caz "nave", adică dispozitive de zbor realizate pe cale artificială. Chiar dacă OZN-urile iau adesea aparenţa de nave, este vorba doar de simulare, adevărata tehnologie desfăşurîndu-se după o schemă materializare-dematerializare, cu posibilitatea manipulării spaţiului-timp.

3) Fenomenul OZN nu se manifestă în realitatea fizică pur, ca atare. Practic, noi surprindem doar rezultanta interacţiunii sale cu psihicul unui individ sau, cel mai adesea al unei colectivităţi. Fenomenul operează cu elemente şi simboluri specifice individului sau colectivităţii cu care interacţionează.

Din această cauză, în afara unor caracteristici constante evidente, care însă nu ne conduc spre esenţa problemei, se pot distinge o serie de componente variabile ale fenomenului, în funcţie de :

I) perioada în care acţionează;
II) locul în care acţionează;
III) persoanele cu care interacţionează.

Să analizăm pe rînd aceste componente variabile.

I) Componente variabile în funcţie de perioada în care acţionează fenomenul.

In secolele X si XIV, cînd credinţa în existenţa "mărilor de sus" sau a "mărilor aeriene" era larg răspîndită şi se credea că în aceste mări s-ar putea naviga cu vase speciale, la fel de bine ca şi în "mările de jos", OZN-urile se prezentau uneori sub forma unor corăbii aeriene cu navigatori şi vîsle, care se deplasau încet printre nori. In unele cazuri, bizarul echipaj arunca o ancoră care se fixa în poarta sau clopotniţa unei biserici. Atunci nava se oprea şi, pentru a-şi continua drumul, un membru al echipajului cobora cu mişcări lente, ca şi cînd ar fi înotat, pentru a tăia coarda. Se ştie că în biserica din Cloera (Irlanda) se mai păstrează şi astăzi o asemenea ancoră, mărturie a veridicităţii povestirilor despre "corăbile aeriene".

Ceva mai tîrziu, în secolele dominate de obscurantism, fenomenul OZN a început să se manifeste tot mai des sub forma miracolelor religioase, a zînelor, silfilor şi elfilor sau a unor magicieni veniţi din cer.

Cazurile petrecute în SUA la sfîrşitul secolului trecut sînt deosebit de ilustrative pentru ideea pe care vrem să o dezvoltăm. In anii 1896-97 milioane de persoane au observat navele aeriene care au survolat continuu marile oraşe americane. Unii martori care au putut observa cu atenţie navele aeriene, prezente şi aici sub mai multe variante, afirmă că în unele cazuri, piloţii inventatori, care le conduceau, explicau generos că în curînd se vor construi multe asemenea nave, toate propulsate prin forţa aburului. Unele descrieri mai detailate arată că aburul ieşea cu presiune prin niste ţevi îndreptate asupra celor patru roţi care se puneau astfel în mişcare.
In unele cazuri, în timpul zborului, roţile se roteau atît de repede sub forţa aburului încît abia li se mai vedeau spiţele. Navele aeriene observate în timpul valului 1896-97 seamănă surprinzător de bine cu Albatrosa-ul lui Jules Verne, iar piloţii lor cu Robur Cuceritorul.

Ca şi în cazul "corăbilor aeriene cu ancoră" aceste "nave aeriene" sînt un exemplu caracteristic de tehnologie anacronică. Astăzi este evident că aspectul lor exterior reprezintă doar un camuflaj (care maschează adevărata tehnologie a OZN-urilor) şi că orice navă construită după asemenea principii nu ar putea zbura. Acest fapt a fost însă mai puţin evident în perioada în care manifestările respective au avut loc întrucît ele erau în acord cu concepţiile sau cunoştinţele epocii respective.

OZN-uri în acord cu ideile epocii în care se manifestă, pot fi în esenţă de trei tipuri :

- utopic
- prefigurativ
- mimetic

Tipul utopic reprezintă materializarea unor idei utopice ale epocii, irealizabile întrucît contravin unor legi ştiinţifice obiective, insuficient cunoscute în perioada respectivă. Trebuie să menţionăm faptul că OZN-urile de acest tip respectă ideile epocii doar în privinţa aspectului exterior, care camuflează adevărata lor tehnologie bazată probabil pe posibilitatea manipulării spaţiului-timp.
Exemplul caracteristic pentru tipul utopic este "corabia aeriană" din secolele X - XIV.

Tipul prefigurativ reprezintă materializarea unor vehicule în acord cu legile ştiinţei, a căror schemă de principiu este deja studiată în mare, şi care urmează a fi realizate pe cale tehnologică în viitorul apropiat.
Exemplul caracteristic pentru tipul prefigurativ este "vasul aerian" din 1897-98, un fel de precursor original al avioanelor şi dirijabilelor de mai tîrziu, care conţinea însă uneori şi elemente caracteristice unor realizări tehnice ale vremii (locomotive, turbine, etc). Elementele anacronice absurde sînt prezente şi în acest caz (vezi de exemplu rotirea roţilor în timpul zborului) care arată că şi aici tehnologia epocii este doar simulată.

Tipul mimetic copiază, uneori aproximativ, alteori pînă la identitate, realizări tehnice deja existente.
Exemplul caracteristic, pentru tipul mimetic, în constituie aşazisele "avioane fantomă". Astfel, un mare val de "avioane fantomă" a survolat Scandinavia în perioada anilor '30, atingînd maximul în anul 1934. Multe biplane gri, aproape identice cu avioanele epocii dar fără inscripţii, cu lumini extrem de puternice (se pare o preferinţă ufologică), dotate cu aparate radio, o excepţie la acea vreme, interceptate de patrulele de coastă, au survolat ziua şi noaptea, uneori în condiţiile meteorologice cele mai puţin prielnice, Peninsula Scandinavă, fiind observate de mii şi mii de persoane intrigate. Guvernele din Suedia, Finlanda şi Norvegia au întreprins investigaţii masive pentru identificarea biplanelor misterioase, care însă au rămas fără nici un rezultat. Menţionăm faptul că în ultimul timp s-au semnalat şi cîteva cazuri de "elicoptere fantomă".
Şi la tipul mimetic tehnologia epocii este doar simulată.

Şi această clasificare este formală întrucît, aşa cum s-a arătat, fenomenul OZN operează cu noţiuni, simboluri, idei caracteristice epocii, pe care le materializează uneori.
Probabil că pentru fenomen este indiferent dacă ideile pe care le materializează prin interacţiune sînt utopice, realizabile sau deja realizate, pentru că ele îi slujesc doar drept veşmînt, adevărata tehnologie OZN rămînînd mascată.
Referindu-ne la forma sub care ni se înfăţişează OZN-urile în ultimele decenii, trebuie să arătăm că, mai ales după anul 1947, cînd ideile despre zborurile spaţiale s-au răspîndit şi s-au lansat primele rachete în spaţiu iar speculaţiile exobiologice au început să piardă orice contact cu realitatea, fenomenul OZN s-a manifestat tot mai mult sub forma asa-ziselor nave extraterestre, conduse de aşazişi piloţi, îmbrăcaţi uneori în costume spaţiale, care se declarau veniţi iniţial de pe Venus sau Marte, iar mai tîrziu, cînd s-a demonstrat că acele planete sînt lipsite de viaţă, din alte sisteme planetare. Observaţi că ocupanţii nu mai sînt nici magicienii veniţi din cer din Evul Mediu, nici piloţii inventatori de undeva-de pe Terra ai vasului aerian de la sfîrşitul secolului trecut ci, nici mai mult, nici mai puţin, decît extratereştri.

Ţinînd cont de cele 3 tipuri de efecte produse de fenomenul OZN :

- efecte fizice (electrice, magnetice, termice, mecanice, radioactive, etc.)
- efecte fiziologice (răniri, paralizii, îmbolnăviri, vindecări, etc.)
- efecte psihice (impact puternic asupra psihicului uman, cu transmitere de mesaje simbolice, de cunoştinţe, amnezii, etc.)

menţionăm că, dacă acum 10 - 15 ani, efectele fizice erau net predominante, fenomenul prezentîndu-se mai ales sub aspect tehnologic, în prezent ponderea pare să se deplaseze îngrijorător spre cazurile cu efecte psihice, îndeosebi spre contacte ce pot fi relevate (puternic distorsionat evident) doar sub hipnoză. Se pare că fenomenul începe să se manifeste tot mai mult sub aspect paranormal.

II) componentele variabile în funcţie de regiunea în care acţionează fenomenul.

La un studiu statistic atent se pot distinge unele componente variabile ale fenomenului în funcţie de regiunea în care acţionează, mai exact în funcţie de concepţiile, credinţele şi temperamentul locuitorilor regiunii respective.

Astfel, dacă în America de Sud, OZN-urile şi ocupanţii lor au adesea un comportament agresiv, violent, combinat uneori cu elemente mistice, în Franţa el este "cartezian", ocupanţii luînd mostre de sol sau vegetaţie, chipurile pentru analize, iar în SUA sînt mai frecvente demonstraţiile tehnologice.

Trebuie să recunoaştem că aceste componente sînt uneori puţin evidente şi pot fi distinse, aşa cum s-a arătat, doar printr-o analiză statistică.

III) componentele variabile în funcţie de persoana cu care interacţionează fenomenul.

Dacă la subpunctul anterior era vorba despre un comportament variabil al fenomenului în funcţie de o întreagă colectivitate pe teritoriul căreia se manifestă, încercăm acum să desprindem componente variabile în funcţie de cunoştinţele şi pregătirea unor persoane individuale cu care fenomenul intră în contact.

Astfel, unui inginer de exemplu i se prezintă mecanisme tehnologice complicate şi, uneori aşa-zisul sistem de propulsie al OZN-ului, evident anacronic; cu un ţăran se discută problema recoltei; iar unui soldat i se fac demonstraţii de arme zise "extraterestre" şi i se cer mostre de arme terestre şi doctorului X îi este vindecat instantaneu o tăietură adîncă la picior şi o hemipareză.

Trebuie să recunoaştem că numărul componentelor constante ale fenomenului (de exemplu cîteva forme tipice, ou, sferă, sau disc, care se pot uneori materializa dintr-un nor, efecte luminoase puternice, căderea de tip "frunză moartă", etc.), care apar nealterate în spaţiu şi timp este destul de ridicat, însă studiul lor nu va putea să ne aducă decît cel mult informaţii vagi despre tehnologia OZN.

Cei cîţiva specialişti, în frunte cu Jacques Vallée, care consideră OZN-urile manifestări ale unui fenomen psiho-simbolic apreciază că toate componentele variabile s-ar datora exclusiv fenomenului OZN, teatrului pe care deliberat îl joacă cu măşti specifice perioadei, regiunii sau persoanelor contactate.

Repetăm părerea noastră că nu este vorba doar de o acţiune unilaterală din partea fenomenului, ci de un fenomen de interacţiune complexă cu psihicul uman. Fenomenul nu se poate manifesta în realitatea fizică decît prin cuplare la psihicul uman. In timpul manifestărilor are loc un proces de interacţiune dinamică, fenomenul acţio-

nînd asupra noastră dar fiind la rîndul său modelat de gîndurile, trăirile, concepţiile şi ideile noastre.
Acesta pare a fi aspectul cel mai descurajator al fenomenului OZN, faptul că nu putem surprinde fenomenul pur, aşa cum este el ca atare, ci doar puternic distorsionat de elemente existente în psihicul uman la un moment dat.

Astăzi, credem tot mai puţin că prin studiul cazurilor OZN vom putea afla date semnificative despre o altă realitate. OZN-urile ni se par mai ales oglinzi, în care se răsfrîng mai mult sau mai puţin distorsionat gîndurile, convingerile, aspiraţiile noastre şi, sub forma ocupanţilor, chiar chipurile noastre. Această concluzie constituie aspectul cel mai descurajator ce se poate desprinde din studiul manifestărilor OZN. Ea ne face să credem, că în viitorul apropiat şi chiar îndepărtat, vom culege mereu noi date, vom face alte clasificări, vom descoperi noi oglinzi, dar vom face progrese prea puţin în cunoaşterea fenomenului OZN în sine.

Nu putem să nu ne oprim în cadrul acestor cîteva considerente generale şi asupra ocupanţilor OZN-urilor, în mare majoritate cu aspect uman sau umanoid. Cei care speră să descifreze cîte ceva din misterul fenomenului prin studiul caracterelor cu ocupanţi dau dovadă de un optimism naiv.

Ocupanţii nu sînt fiinţe în sensul pe care-l acceptăm, ci doar nişte artefacte lipsite de conştiinţă de sine. Ei reprezintă materializarea temporară a unor psihocoduri din realitatea informaţională. Prin urmărirea ocupanţilor şi stabilirea de contacte cu ei putem afla doar elemente rezultate din interacţiunea programului-cod iniţial cu psihicul uman.

Se ştie că relatările din ultimii 30 de ani cu privire la ocupanţi ucişi sau găsiţi morţi s-au dovedit a fi anecdotice. In ciuda faptului că manifestăm un scepticism puternic faţă de astfel de cazuri, trebuie să recunoaştem că, în ultimul timp, o serie de mărturii de culise ale unor persoane cu înaltă calificare, prezentate într-un document cu circulaţie limitată, întocmit de Leonard H. Stringfield şi difuzat de Ira Einhorn, par să pledeze în favoarea faptului că în anul 1952 la baza militară americană Wright Patterson au fost transportaţi şi analizaţi un număr de ocupanţi de tip umanoid neinsufleţiţi.

Considerăm că în astfel de cazuri izolate nu este vorba de moartea unor entităţi, ci de încetarea activităţii unor artefacte care, în mod accidental sau, mai probabil, intenţionat, şi-au pierdut capacitatea de dematerializare.

Este dificil de formulat acum în final o concluzie asupra fenomenului OZN, cu atît mai mult cu cît nu putem cunoaşte fenomenul nedistorsionat. Am început să demonstrăm că fenomenul îşi are originea într-o realitate informaţională. Cele două realităţi, informaţională şi fizică fiind probabil părţile componente ale unui continuum, dominat la o extremă de informaţie şi la alta de substanţă.
Trecerea de la extrema informaţie la extrema substanţă se face prin pierderea continuă de grade de libertate. Limita de demarcare (interfaţă) dintre cele două realităţi o reprezintă locul în care informaţia şi codul pierd un număr suficient de grade de libertate pentru a deveni formă şi structură. (1)

Considerăm că elementele manifestărilor ufologice, varietatea şi evoluţia lor în spaţiu şi timp pledează pentru un fenomen de bio-feedback, cu rol de regulator al dezvoltării umane. Evităm însă să ne pronunţăm dacă fenomenul OZN, cît de improprie e această denumire de OZN pentru un fenomen atît de complex şi variat, nu reprezintă mai mult decît un simplu fenomen de bio-feedback.

Adrian Pătruţ

(1) Se pare că însăşi semnificaţia pe care o atribuim timpului şi succesiunea cauză-efect nu sînt decît o consecinţă a numărului redus de grade de libertate din regiunea în care experimentăm.

THE TRAVIS WALTON CASE

CAZUL TRAVIS WALTON

TUCSON, ARIZONA

In dimineaţa zilei de 6 noiembrie, 1975, locuitorii Arizonei au aflat cu stupefacţie ştirea că, în cursul nopţii ce trecuse, un tînăr tăietor de lemne din nordul statului a "dispărut într-un fascicol de lumină emis de un OZN".
Primele informaţii, provenite de la Heber şi Holbrook, au fost întrucîtva eronate, iar ulterior, afirmaţiile cîtorva persoane ce nu cunoşteau realmente faptele, nu au făcut decît să tulbure apele ; în cele ce urmează vom prezenta informaţiile obţinute de APRO (1). Unele date suplimentare, rezultate în urma diferitelor teste efectuate cu martorii principali, vot fi prezentate după descrierea integrală a cazului.

Principalul obiectiv al acestui articol este acela de a-i face dreptate lui Travis Walton, care a fost tracasat de unele persoane ce activează în domeniul mass-mediei, ca şi de unii entuziaşti ai OZN-urilor, şi despre care tot aceştia au mai scornit şi unele minciuni. Raportul cercetătorului de teren Raymond Jordan ne oferă principalele fapte :

In jurul orei 18:15 minute, în ziua de 5 noiembrie, Michael Rogers îşi conducea camionul pentru transport de persoane model International 1964 de-a lungul unui drum forestier accidentat din Rezervaţia Naturală Naţională Apache - Sitgreaves, situată la aproximativ 15 mile sud de Heber, Arizona. Rogers şi echipa sa lucraseră toată ziua cu ferăstraiele lor cu lanţ la rărirea arboretelui şi la adunarea resturilor în vederea incinerării. Echipa activa în virtutea unui contract încheiat cu Ministerul Silviculturii al SUA, şi era compusă din Rogers, în vîrstă de 28 de ani, Travis Walton, în vîrstă de 22 de ani, Ken Petersen, în vîrstă de 25 de ani, Duane Smith, în vîrstă de 19 ani, Allen Davis, în vîrstă de 21 de ani , John Goulette, în vîrstă de 21 de ani şi Steve Pierce, în vîrstă de 17 ani.
Ieşind din zona în care lucraseră, au mai apucat să facă doar cîteva sute de yarzi, cînd Dalis a observat printr-un deşis de pini, mai tîrziu, o luminescenţă de culoare gălbuie, aflată înaintea şi spre dreapta lor. Travis, care stătea în dreapta, pe bancheta din faţă, împreună cu Peterson şi Rogers, a afirmat că la început crezuse că era soarele la asfinţit, dar că apoi şi-a dat seama că de fapt luminescenţa se afla către nord-vest.

Camionul a continuat să hurducăie de-a lungul drumului care înconjura colina prin dreapta, cu o viteză de aproximativ 5 mile pe oră (8 km), pînă cînd a ajuns într-un luminiş, unde echipa a putut vedea foarte clar, şi de aproape, un lucru uimitor.
La o distanţă de aproximativ 75 - 90 picioare (22,8 - 27 m)spre dreapta lor se afla un obiect strălucitor, ce plana silenţios la o distanţă de aproximativ 15 - 20 de picioare (4,5-6 m) deasupra

unei grămezi de lemne - aproximativ 15 picioare (4,5 m) în diametru şi 8 picioare (2,4 m) înălţime. Culoarea sa era asemănătoare cu "aceea a unei lămpi Coleman care tocmai fusese aprinsă". Suprafaţa luminoasă era separată de un cadru sau elementi divizori de culoare închisă, opaci (vezi desenul realizat pe baza schiţelor martorului).

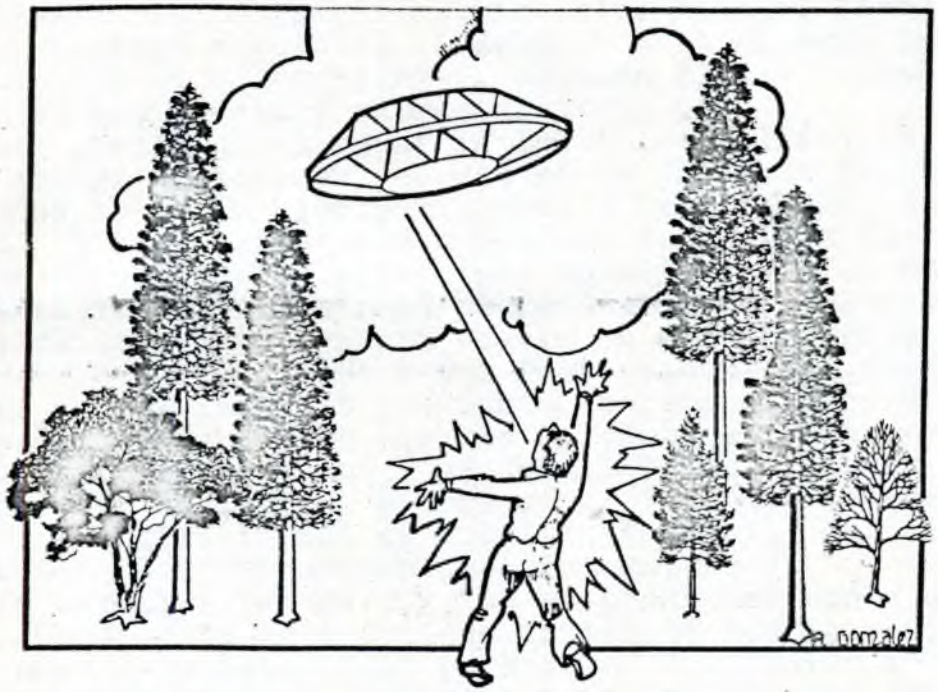

Artist's Conception of Travis Walton's Initial Experience

TUCSON

Descoperind obiectul, Travis i-a strigat lui Rogers să frîneze şi, nemaiaşteptînd ca vehicolul să se oprească complet, a deschis portiera, a sărit afară şi s-a îndreptat repede către obiect, oprindu-se lîngă grămada de lemne.

Aflîndu-se la volan şi neputînd să vadă ceea ce vedeau ceilalţi Rogers a oprit motorul camionului. In timp ce Walton se îndrepta către obiect, celălalte persoane din camion au auzit un bîzîit caracteristic, pe care l-au descris ca fiind asemănător cu sunetul pe care îl scoate o sonerie de avertizare din compartimentul pentru pasageri al unui avion civil.

Atunci cînd Walton s-a oprit, privind în sus către obiect, membrii echipei au auzit un zgomot pe care unul dintre ei l-a asemănat cu sunetul pe care îl scoate un "generator la pornire". Rogers a menţionat şi el unele huruituri. Intre timp, obiectul începuse să oscileze sau să se clatine în raport cu axa sa verticală.

Walton a rămas dedesubtul şi exact în faţa obiectului timp de mai multe secunde. Chiar în momentul în care făcuse un pas pentru a înconjura pe la dreapta grămada de lemne, o rază subţire şi strălucitoare de lumină de culoare albastru-verzuie l-a lovit pe Walton în cap sau în piept. O luminescenţă puternică a apărut în jurul corpului acestuia. Nu s-a auzit nimic. Raza l-a ridicat pe Walton în aer pînă la o înălţime de aproximativ un picior şi l-a aruncat înapoi, cu braţele depărtate de corp şi cu capul aruncat pe spate. Rogers, care în timp ce pornise motorul privise în altă parte, a văzut fulgerul reflectat de copacii de pe cealaltă parte a drumului, şi şi-a ridicat privirea tocmai la timp pentru a-l vedea pe Walton în aer. Terifiaţi, Rogers şi ceilalţi membri ai echipei s-au îndepărtat în viteză de locul scenei. Numai o singură persoană l-a văzut realmente pe Walton căzînd la pămînt. Intregul incident s-a petrecut în mai puţin de un minut.

La o distanţă de aproximativ un sfert de milă, s-au oprit pentru a vedea ce era de făcut.

Printre copaci, în direcţia din care veniseră, Rogers a observat o lumină ridicîndu-se şi depărtîndu-se fulgerător către nord-est . Membrii echipei au hotărît apoi că trebuie să se întoarcă şi să-şi

caute colegul. Intorcîndu-se la locul întîmplării în mai puţin de 15 minute, nu au mai găsit nici o urmă a obiectului, şi nici pe Walton.

Membrii echipei s-au îndreptat apoi spre Heber, şi s-au prezentat la ajutorul de şerif al ţinutului Navajo, Chuck Allison, la ora 19:35. Allison a relatat că membrii echipei erau foarte tulburaţi; unul dintre ei chiar plîngea. Allison a spus : dacă minţeau, însemna că "erau nişte actori extraordinari".
Oamenii şerifului au ajuns la locul întîmplării pe la ora 21:3o. Trei dintre martori au refuzat să se întoarcă împreună cu ei. In acea noapte nu au descoperit nici o urmă a OZN-ului, şi nici pe Walton. A fost organizată o acţiune de căutare în cursul zilei de joi, 6 noiembrie. Au participat aproximativ 40 - 50 de oameni, care au răscolit zona pe o rază de două mile şi jumătate de la locul întîmplării. Nici cu această ocazie nu a fost găsită vreo urmă de-a lui Travis Walton. Acţiunea a fost sistată joi după-amiază, iar vineri a fost redactat documentul care specifica dispariţia persoanei S-a procedat la o nouă acţiune de căutare, care s-a desfăşurat în cursul zilelor de sîmbătă şi duminică, cu ajutorul unui elicopter, şi care s-a concentrat asupra zonei laterale aflate la o distanţă de 1/4 - 1 milă la sud de locul întîmplării, dar nici de această dată nu s-a găsit vreo urmă de-a lui Walton

In cursul zilei de joi, se răspîndiseră unele zvonuri după care ar fi fost vorba de o acţiune criminală sau de o mistificare, zvonuri care l-au determinat pe Rogers să solicite testarea la poligraf a celor şase martori. Testul a avut loc în ziua de luni, 10 noiembrie în localitatea Holbrook, şi a fost condus de către expertul în acest domeniu al Departamentului pentru siguranţa publică al statului Arizona, Cy Gilson. Cinci dintre membrii echipei au trecut testul. Rezultatul celuilalt test a fost considerat ca "neconcludent". Gilson a fost de părere că poate Dalis nu a urmărit întregul incident. Nu poate să încapă nici o îndoială că oamenii cel puţin credeau că au văzut ceea ce spuneau că au văzut. Gilson considera că ar fi fost imposibil ca atît de multi subiecţi să treacă testul dacă ar fi minţit.

Dl. Jordan a stat de vorbă cu fiecare dintre membrii echipei, precum şi cu Rogers, la locul în care fusese făcută observaţia. Toţi aceştia au fost de acord asupra detaliilor de bază. Rogers însă, cu care Jordan a vorbit sîmbătă, 8 noiembrie, era vizibil tulburat, mai ales atunci cînd s-a referit la fulgerul luminos care l-a lovit pe Walton, cu care era prieten de vreo 12 ani.

CONDIŢIILE IN CARE S-A PRODUS OBSERVAŢIA ŞI STAREA VREMII :

Deşi se însera, cerul a fost senin, prezentînd o anumită luminozitate spre vest, cauzate de soarele care apusese deja. Obiectul a fost observat spre nord-vest în raport cu locul în care se aflau observatorii. Luna se vedea ca o felie subţire, sus pe cer.

PROBE FIZICE ŞI FENOMENE ELECTROMAGNETICE :

La locul observaţiei nu au fost găsite probe fizice - amprente de suporţi de aterizare, ramuri rupte, urme neobişnuite de picioare. Dl. Jordan a ajuns la locul întîmplării în primele ore ale după-amiezii de sîmbătă. Zona fusese deja parcursă de o mulţime de căutători, precum şi de alte persoane. In cursul observaţiei, cei din camion nu au remarcat nici o interferenţă de natură electromagnetică. Ajutorul de şerif Allison a afirmat că personalul Departamentului a efectuat măsurători ale nivelului radiaţiilor în cursul zilei de joi, 6 noiembrie, fără a se înregistra însă citiri semnificative peste nivelul de fond.

Acestea deci au fost principalele fapte, însă este necesar să

se aducă corectări cu privire la unele interpretări greşite, larg răspîndite de presă.

Sîmbătă, la locul observaţiei a fost prezent şi Bill Spaulding un cercetător care activează pentru organizaţia "Ground Saucer Watch" care îi aparţine, şi care îşi are sediul în Phoenix, la fel şi Centrul de Studii OZN şi organizaţia MUFON. Incă de la început, Spaulding s-a aflat în contact cu mediile de informare, oferind anumite date posturilor de radio, televiziunii şi redacţiilor unor ziare.

La începutul zilei de 11 noiembrie, la cîteva minute după miezul nopţii, la domiciliul familiei Neff (d-na Neff este sora lui Travis Walton) a fost înregistrat un apel telefonic. La început, cei care au răspuns nu au recunoscut vocea, din cauză că cel care chemase părea slăbit, şi vorbea confuz şi nedesluşit. Totuşi, după cîteva momente vocea a fost identificată că aparţine lui Travis. Acesta a spus că se afla într-o cabină telefonică, la o staţie service din Heber.

D-nii Neff şi Duane Walton (fratele lui Travis, care îşi părăsise magazinul din Phoenix pentru a pleca la Snowflake în căutarea fratelui său şi rămăsese acolo), s-au dus la Heber, unde l-au găsit pe Travis prăbuşit pe podeaua cabinei telefonice, care se afla la o distanţă de 12 mile depărtare (19,3 km) de locul în care acesta dispăruse. Cei doi l-au dus pe Travis înapoi la locuinţa familiei Neff, unde acesta şi-a dezvăluit, încet - încet, aventura.

Travis Walton afirma că atunci cînd a fost atins de fascicolul luminos, s-a simţit ca şi cum ar fi primit o lovitură în cap, şi că atunci cînd şi-a recăpătat cunoştinţa, era întins pe o masă, într-o încăpere cu tavanul jos, din care venea lumina. In partea de jos a pieptului i se pusese o anumită aparatură. Simţea dureri puternice în tot corpul, dar mai ales în cap. In jurul său se aflau trei entităţi toate avînd o înălţime de aproximativ 5 picioare (1,5 m), ochi mari, nasuri mici, guri şi urechi, fiind însă lipsite de păr. Travis a afirmat că acestea i-au amintit de fetuşii umani. Entităţile purtau toate combinezoane largi de culoare maron. Aerul din încăpere părea greu şi umed, şi Travis respira cu greutate.

U F O

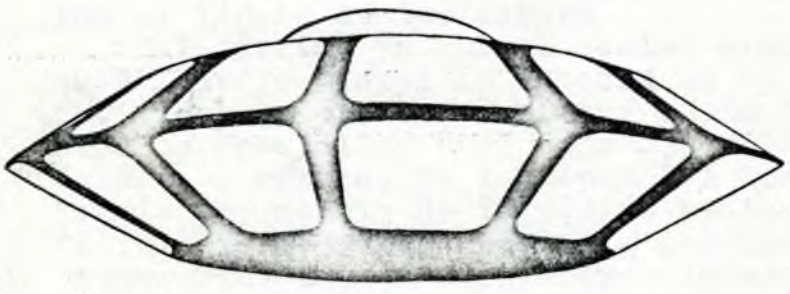

The Walton UFO by witness Mike Rogers. See Story beginning Page 1.

Follow-Up

On the morning of the 6th of November, 1975, Arizonans were electrified by the news that, on the night before, a young Northern Arizona woodcutter had "disappeared in a flash of light emitted by a UFO". The initial news releases out of Heber and Holbrook were somewhat erroneous and later pronouncements by individuals who had no real knowledge of the facts, muddied the waters, but information that has been obtained by APRO will be set forth at this time. Additional information resulting from various tests of the prime witnesses will be presented when the case is fully developed.

Situaţia în care se afla, ca şi creaturile stranii din jurul său, l-au speriat, şi Travis şi-a aruncat aparatul de pe piept, lovind în direcţia acestora. Cînd s-a lovit de podea, aparatul s-a basculat înainte şi înapoi. Creaturile nu au părut să fie impresionate de reacţia lui Travis, şi pur şi simplu au părăsit încăperea, luînd-o la dreapta în coridorul de afară.

Travis a afirmat, după aceasta, că a ieşit pe uşă şi a luat-o la stînga, de-a lungul coridorului, după care a intrat într-o altă încăpere, unde a găsit un scaun pe alc cărui braţe existau butoane de comandă; peretele părea să fie transparent, deoarece Travis a putut

vedea ceea ce a presupus că erau stelele. El s-a aşezat în scaun şi a apăsat cîteva butoane, din care cauză stelele au început să se mişte, aşa că Travis a lăsat butoanele în pace.

Puţin după aceea, după cum a relatat Travis, a apărut un bărbat ce purta o îmbrăcăminte de culoare albastră şi o cască transparentă, care a intrat în încăpere şi i-a făcut semn să-l urmeze. Bărbatul zîmbea, dar nu a răspuns la întrebările lui Travis şi nici la încercările lui de a închega o conversaţie. Creatura l-a condus pe Travis în afara navei, printr-o "pungă de aer", şi apoi în josul unei rampe. Aici, lumina era mai puternică, aerul mai proaspăt,iar Travis a putut respira normal. A pătruns într-o împrejmuire mare, unde a văzut că erau parcate mai multe obiecte în formă de disc, dintre care unele aveau un aspect neted şi metalic.

Călăuza sa l-a condus în interiorul unei alte nave, unde a întîlnit alţi trei "umanoizi" (o femeie şi doi bărbaţi), despre care a relatat că semănau atît de mult unul cu celălalt, încît păreau să facă parte din aceeaşi familie. Doi dintre umanoizi purtau îmbrăcăminte albastră, dar fără căşti. "Omul" care îl condusese în această navă a intrat şi a ieşit fără să-şi scoată casca.

In acest moment, pe faţa lui Travis a fost pus ceva ce semăna cu o mască cu oxigen, şi acesta şi-a pierdut cunoştinţa.

Atunci cînd şi-a revenit, zăcea întins pe spate pe un drum. A simţit răceala suprafeţei drumului, precum şi căldura emanată de un obiect în formă de disc care se ridica spre cer deasupra sa, cu uşile din partea inferioară închizîndu-se.

Travis a relatat că a recunoscut drumul ca fiind acela ce ducea la Heberm că a pornit spre oraş, şi că - atunci cînd a ajuns - a dat un telefon la sora sa.

După ce fraţii Travis şi Grant Neff au ajuns la locuinţa familiei Neff, Duane i-a dat fratelui său haine de schimb, punîndu-le pe acelea pe care acesta le purtase într-un sac, în vederea supunerii lor unei analize chimice judiciare complete. Travis părea să fie slăbit, şi - cîntărindu-se pe cîntarul de baie - a avut greutatea de 154 libre (69,8 kg). Înălţimea sa este de 6 picioare (1,85) şi un ţol. A început să bea cantităţi mari de apă şi a mîncat puţină brînză de vacă, după care s-a plîns de greaţă. A continuat să pară confuz şi lipsit de luciditate.

Mai tîrziu, în cursul acelei dimineţi, Duane s-a hotărît să-şi ducă fratele înapoi la Phoenix şi să ceară sprijinul unei persoane calificate. Datorită faptului că în timpul absenţei lui Travis, vorbise cu Spaulding, după ce a ajuns la Phoenix, Duane i-a dat un telefon acestuia. El i-a spus lui Spaulding că are impresia că Travis are nevoie de îngrijire medicală şi a solicitat un examen fiziologic complet; Spaulding i-a recomandat însă un oarecare Dr. Lester Steward, un hifoterepeutician care locuia la hotelul Westward Ho. Ei au rămas în biroul acestuia 15 pînă la 20 de minute, timp în care Steward a încercat să găsească la telefon un doctor, dar se pare că nu a reuşit. Duane a început să aibă unele suspiciuni cu privire la calitatea dr. Steward, şi şi-a luat fratele acasă, oprindu-se în drum să ia micul dejun.

Intre timp, acasă, telefonul zbîrnîia neîncetat datorită apelurilor provenite de la mediile de informare, de la curioşi, şi - se pare - datorită lui Steward, care sunase de două ori, dorind să reia cazul. Duane a decis să scape de insistenţe, avansînd o ştire falsă, după care Travis ar fi fost internat într-un spital din Tucson. Membrii din Phoenix ai organizaţiei APRO au informat în mod neîntrerupt sediul central asupra desfăşurărilor, astfel că d-na Lorenzen a făcut imediat verificări la toate spitalele din

Tucson. In acea dimineaţă nu fusese internată nici o persoană care să semene cu descrierea lui Travis Walton. In această situaţie, d-na Lorenzen s-a convins că Travis se afla după toate probabilităţile în casa lui Duane Walton, şi a dat un telefon acolo. A răspuns o femeie, după care la telefon a venit Duane Walton.

D-na Lorenzen s-a prezentat, ea însăşi şi organizaţia APRO, şi i-a spus lui Walton că cazul fratelui său era unul dintre cele aflate în curs de cercetare, şi că organizaţia APRO doreşte să facă tot ce-i stă în putinţă pentru a-i ajuta. Duane i-a spus că după părerea lui fratele său ar trebui consultat de un medic. D-na Lorenzen l-a asigurat că va avea grijă de aceasta, şi apoi a telefonat la doi dintre membrii din Phoenix ai organizaţiei, care sînt doctori, unul dintre aceştia avea zi liberă, şi ea i-a lăsat un mesaj la birou, după care s-a întîlnit în clinica sa. Acesta urma să fie liber la ora 15:3o, astfel că ea i-a dat telefon lui Walton, dîndu-i numele doctorilor şi spunîndu-i că cel puţin unul dintre ei va veni acasă la el pentru a-l examina pe Travis la ora 15:3o. Cel de al doilea doctor i-a telefonat la scurt timp după ce vorbise cu Walton; d-na Lorenzen l-a informat asupra situaţiei, iar doctorul a fost de acord să ia legătura cu celălalt, pentru a aranja cu el o vizită la Walton în cursul acelei după-amiezi.

Această desfăşurare în timp este importantă, deoarece mai tîrziu, dl. Steward a declarat presei că a vorbit cu fraţii Walton timp de două ore. Duane Walton a afirmat că nu au stat în biroul lui Steward decît timp de 15 - 20 de minute, cu începere de la 9:3o dimineaţa. Distanţa dintre hotelul Westward Ho, unde este amplasat biroul lui Steward, şi locuinţa lui Duane Walton, poate fi parcurs cu maşina în jumătate de oră, şi - dacă considerăm că pentru micul dejun fraţilor Walton le-a trebuit cel mult o jumătate de oră - în cazul în care aceştia ar fi rămas timp de două ore, de la 9:30 pînă la 11:30, aşa cum a afirmat Steward, ei nu ar fi putut ajunge acasă înainte de ora 12:15. D-na Lorenzen a vorbit însă prima oară cu Duane Walton la 10:45 dimineaţa, fapt ce indica că versiunea corectă este cea a lui Duane Walton.

Inainte ca Travis să-şi facă reapariţia, poziţia pe care Spaulding a adoptat-o în presă a fost aceea că organizaţia Ground Saucer Watch considera în mod serios că cazul este veridic. El a afirmat de asemenea că testele pe care le-a efectuat la locul incidentului au relevat "un grad ridicat de magnetism remanent" (publicaţia Phoenix Gazette, 10 noiembrie 1975).

(va urma)

Trad. în rom. Sorin Lazăr-Benclidi

(1) APRO BULLETIN - Vol.24, nr. 5/1975

the apro bulletin

The A.P.R.O. Bulletin is the official copyrighted publication of the Aerial Phenomena Research Organization, Inc., (A.P.R.O.), 3910 E. Kleindale Rd., Tucson, Arizona 85712, and is issued every month to members and subscribers. The Aerial Phenomena Research Organization, Inc., a non-profit corporation established under the laws of the State of Arizona and a federally recognized scientific and educational tax-exempt organization, is dedicated to the eventual solution of the phenomenon of unidentified flying objects. Inquires pertaining to membership and subscription may be made to the above address.

the apro bulletin

The A.P.R.O. Bulletin is the official copyrighted publication of the Aerial Phenomena Research Organization, Inc., (A.P.R.O.), 3910 E. Kleindale Rd., Tucson, Arizona 85712, and is issued every month to members and subscribers. The Aerial Phenomena Research Organization, Inc., a non-profit corporation established under the laws of the State of Arizona and a federally recognized scientific and educational tax exempt organization, is dedicated to the eventual solution of the phenomenon of unidentified flying objects. Inquires pertaining to membership and subscription may be made to the above address.

VOL. 25, NO. 3 | TUCSON, ARIZONA | SEPTEMBER, 1976

UFO-JETS IN CHASE OVER TEHRAN

The Disappearance Of Oliver Lerch

by Kevin Randle
APRO Field Investigator

Many UFO writers and researchers have seized on the disappearance of Oliver Lerch as evidence that UFO's may not be friendly. By checking four sources, I was able to find three sets of data about the disappearance. Giving up on the UFO writers and their accounts, I finally got part of the story from South Bend, Indiana.

According to John A. Keel in SAGA magazine, Oliver Lerch, 11, disappeared on Christmas Eve, 1889. He lived on the outskirts of South Bend with his family. Sometime during the celebration, his father asked him to go out for water. Not long after that, the people in the house heard Oliver shouting for help, screaming that "They've got me." His footprints ended in the new snow short of the well. Everyone agreed that the shouts came from the sky.

Otto Binder in WHAT WE REALLY KNOW ABOUT FLYING SAUCERS, quoted Frank Edwards as the source. The account is basically the same as Keel's, except he claims the disappearance happened on Christmas Day.

Morris K. Jessup, in THE CASE FOR THE UFO claims that Oliver Lerch disappeared on Christmas Eve, 1890. Oliver, 20- year-old son of Tom Lerch was sent out just after 11 P.M. to get water from the well. The sky was clear and there was a bright moon reflecting off new fallen snow. The footprints stop abruptly, short of the well. Everyone heard Oliver shouting "They've got me." Jessup says that he got the story from the September, 1950 issue of FATE.

Brad Steiger, in STRANGERS FROM THE SKIES, said that 11-year-old Oliver Thomas disappeared on Christmas Eve, 1909. Oliver was sent after water by his father Owen Thomas. They lived near Rhayader, Wales. Like the other accounts, Oliver yelled, "They've got me." Steiger went on at length explaining that what is yelled in panic is important

(See Lerch – Page Three)

See story below

Romanian Reports

The autumn of 1974 brought a minor wave of UFO activity over central Romania, according to Moraru Augustin, one of APRO's more active Field Investigators in that country.

Mr. Augustin received reports of twenty-three sightings between late July and early October, of which three are presented here.

The first case involved a 29-year-old auto mechanic, Stefan Constantin, and his friend Frecan Gheorghe, a 31-year-old locksmith, who were driving together toward the town of Valenii de Munte during the early morning hours of July 31st.

They were proceeding in a south-southwesterly direction under a clear, windless, and moonlit sky when they noticed a large and obviously artificial light to their right 45° above the horizon at an estimated one mile altitude and distance.

After stopping and getting out of the car for a clearer view, they saw that the light was in fact a barrel-shaped object with its axis vertically oriented. The object, which was travelling almost parallel to the road, was a brilliant yellow-orange color with a red-orange center.

The two witnesses were unable to hear any sound from the slowly descending object, but did note that is edges appeared blurred.

The object was visible for about two minutes before temporarily disappearing behind some low hills.

(See Romanian – Page Three)

Two phantom jets of the Imperial Iranian Air Force pursued and were chased by a brightly lit UFO over the eastern suburbs of Tehran on Saturday night, September 18th. Flying at 6,000 feet and sporting alternately flashing red, blue and green lights, the object was first spotted by Mehrabad airport Control Tower officials. They immediately informed the Air Force which sent the two phantoms off in pursuit.

The pilots eventually caught up with what they described as a "round body" due south of Tehran, but as the aircraft approached, the UFO increased speed to what they reported as "many times the speed of sound" and then turned in its course to chase the phantoms. One of the pilots said that although the phantoms broke the sound barrier it was impossible to catch up with the object.

The report came through Ettela'at, the evening newspaper, and the reporter who broke the story said that highly informed sources had told him that the pilots tried to open fire on the object when it became obvious that it was changing its course and beginning to pursue them, but inexplicably, their electronically operated firing devices failed to respond. The same sources said that once the object came within a five kilometer radius with the Phantoms, all electronic devices on the aircraft went out of action and they lost radio communications. The object chased the jets only for a short time before taking off at great speed and disappearing over the hills south of Rey.

One of the pilots reported during the chase that he had seen a "bright object" detach from the UFO and fall into the hills below. He described this bright object as a round body with a diameter of about 4.5 meters.

The Gendarmerie (police) post at Aminabad outside of Rey was immediately alerted and an all-night search took place over the hills in the region to try and find the object. Laty Sunday night (the 19th) there were conflicting reports as to the success of the search. One source said nothing was found while another said something had been found.

The testimony of tower officials and

(See UFO – Page Three)

UFO FLAP

ANCHETE .....PE VALEA PRAHOVEI

A doua jumătate al anului 1974 a fost o perioadă foarte bogată în observaţii OZN. Numai în perioada iulie - octombrie am adunat 23 de categorii de observaţii.

Unul din cazurile ce merită oarecare atenţie a fost cel petrecut în noaptea zilei de 31 iulie, pe distanţa Ogretin - Vălenii de Munte.

Martorul principal este Stefan Constantin, mecanic auto la Intreprinderea de Gospodărie Comunală - Vălenii de Munte - în vîrstă de 29 de ani, domiciliat în strada Scînteii nr. 9, Vălenii de Munte.

Martorul a fost anchetat de mine pe data de 5 septembrie 1974. O anchetă mai recentă acestei date a fost condusă de prof. Călin Turcu, dar aceste prime date au fost pierdute ulterior.

Martorul s-a prezentat binevoitor, şi la cea de-a doua cercetare care s-a desfăşurat normal şi fără contradicţii. Era un bărbat vioi, bine echilibrat, de cultură medie, lucid, dar care nu-şi făcuse probleme prea mari în legătură cu experienţa ce o trăise.

Istoria sa este următoarea :

"In dimineaţa zilei de 31 iulie, m-am deplasat, împreună cu un prieten, Frecan Gheorghe, din oraşul Vălenii de Munte în comuna Ogretin pentru a transporta cu maşina mea un alt prieten al lui Frecan.

Pe la ora 1^{oo} am ajuns în comuna Ogretin; am lăsat prietenul acasă şi ne-am reîntors spre Vălenii de Munte. După ce am urcat o pantă spre Drajna de jos, am observat în dreapta şoselei un corp neobişnuit de forma unei sfere la aproximativ 1,5 km, ce se deplasa din direcţia Ogretin - Bughea de Jos.

Am rămas surprinşi de acest fenomen, am oprit maşina şi am început să-l privim. In deplasarea făcută corpul îşi mărea volumul, avea o culoare roşie-portocalie mai vie. La un moment dat, corpul a trecut un deal, nu l-a mai văzut, iar noi am pornit maşina şi am trecut din nou spre a-l cerceta.

Din nou l-am reîntîlnit deasupra cătunului Făget unde se făcuse destul de mare şi s-a apropiat de sol.

Din nou am oprit maşina în apropierea intersecţiei Slon-Poseşt şi l-am privit.

Cu aproximaţie, corpul se deplasa cu o viteză de peste 80 km pe oră, iar în punctul "Popari" deasupra unui izlaz eram paralel cu acest corp neobişnuit şi am început semnalizarea cu farurile

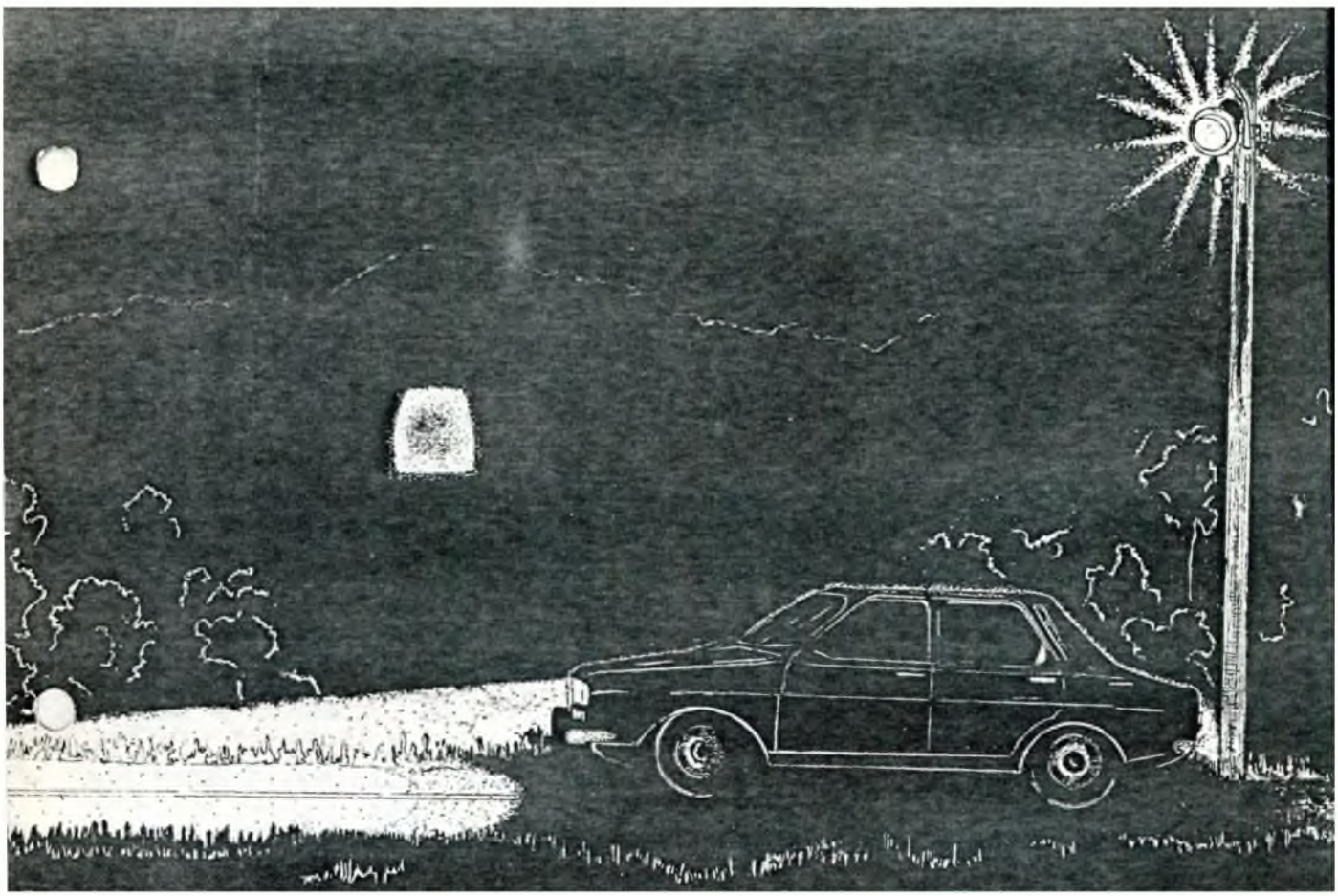

maşinii, dar totul a fost în zadar deoarece nu am primit un alt semnal din partea corpului. Ultima oară l-am văzut deasupra unei liziere de pruni din oraşul Vălenii de Munte, la poalele dealului ce desparte oraşul de comuna Bughea de Jos şi era aşa de aproape încît se vedea umbra (!?) sa pe pomi. La intrare în oraş la staţia PECO am vrut să discutăm cu lucrătorul staţiei dar acesta dormea. La sediul EGCL din Vălenii de Munte am avut o discuţie cu paznicul de noapte în legătură cu acest corp neobişnuit, de la care am aflat că la trecerea corpului neobişnuit dînsul se afla afară cînd deodată toată curtea intreprinderii s-a înroşit, şi a dispărut printre pomi, peste deal. Paznicul se numeşte Ivaşcu Ion (34 de ani) şi este din comuna Homorîciu, Jud. Prahova. "

VOL. 25, NO. 3

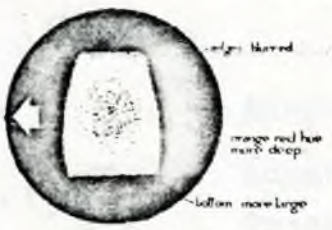

THE A.P.R.O. BULLETIN

TUCSON, ARIZONA SEPTEMBER, 1976

See story below

Romanian Reports

The autumn of 1974 brought a minor wave of UFO activity over central Romania, according to Moraru Augustin, one of APRO's more active Field Investigators in that country.

Romanian

(Continued from Page One)

Upon losing sight of it, the men drove further down the road, again sighting the 10-foot diameter object as it was moving almost parallel with their car.

Using the speed of their car as a comparison, Constantin and Gheorghe estimated the object's speed at about 50 miles per hour.

During this time Constantin signaled the object with his auto's headlights, but there was no response.

The object was finally lost from view as it passed just above a grove of trees near Valenii de Munte, illuminating the treetops brightly as it did so.

Although a watchman reported to them that he had seen the object bathe the town's courtyards in reddish light, no other effects were noted during the 1:00 to 1:10 a.m. sighting.

DATE SUPLIMENTARE.

Martorii au observat iniţial obiectul în direcţia NNV, la o depărtare de aproximativ 1,5 km. şi elevaţie 45°. Cerul era senin, atmosfera limpede dar rece avînd Luna sus pe cer, în partea stîngă, deci opusă observaţiei. Iniţial obiectul se prezenta sferic emiţînd o culoare galben-portocalie cu un centru mai roşiatic. El a fost urmărit aproape 2 minute cînd temporar a dispărut în spatele unui deal. Cînd l-au reîntîlnit, din nou, el se apropiase foarte mult de şosea şi de sol; notînd deci, că obiectul a avut pe tot parcursul o mişcare de coborîre şi apropiere de şosea sau apropierea şoselei de zona de zbor al obiectului.

Pe distanţa Făget-Văleni şoseaua dispunea de stîlpi cu lumină. Nu au fost alte repere luminoase menţionate în acea zonă.

Forma reală a obiectului era asemănătoare unui "butoi" în picioare cu baza mare jos. Nu a fost auzit nici un sunet care ar fi putut fi în legătură cu obiectul. Diametrul relativ al obiectului a fost în acest caz apreciată la 3 m., iar viteza de deplasare peste 80 km/h, comparativ cu viteza de mers a automobilului tip DACIA 1300.

Inainte de a dispărea definitiv, din zona de observaţie, obiectul trecînd foarte aproape de sol (elevatie aprox. 15°) a acoperit de lumină liziera pe deasupra căreia a trecut. Evident, "umbrirea" menţionată în istorisirea martorului trebuie interpretată ca luminarea zonei corelată cu fenomenul asemănător observat de paznicul IGC, Ivaşcu, în curtea intreprinderii.

Nu au fost înregistrate alte efecte datorate prezenţei OZN-ului

Cel de-al doilea martor al fenomenului, rămas din păcate ne-

anchetat, menţionat de Ştefan Constantin este Frecan Gheorghe, de meserie lăcătuş particular, în vîrstă de 31 de ani, căsătorit şi tată a doi copii, domiciliat în Vălenii de Munte, str. Valea Gardului.

Stefan Constantin a absolvit şcoala profesională de mecanică-auto şi apoi liceul.
Nu a citit cărţi care tratează subiectul OZN, ci numai obişnuitele articole OZN de la rubrica diverse. Pledează pentru originea extraterestră a OZN-urilor (cînd i-am solicitat părerea).
Nu a cerut anonimatul.

Acest caz intră în rîndul cazurilor demne de încredere strînse pe Valea Teleajenului, în perioada anului 1974.

Anchetator,

Augustin S. Moraru
Investigator APRO
Reprezentant MUFON pentru România.

UFO

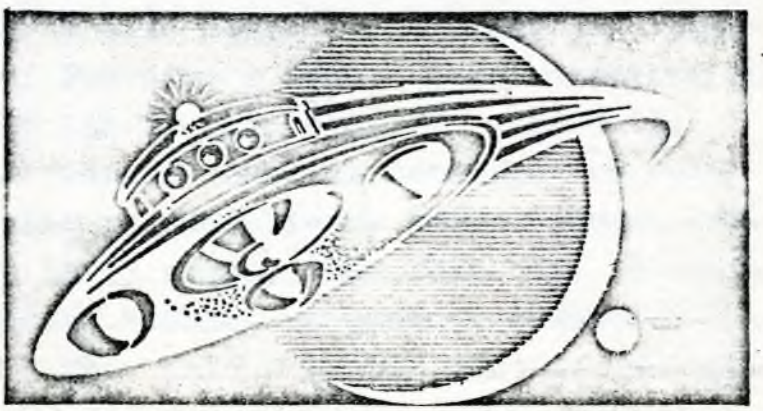

INFORMATII

ANGLIA - Londra

Organizaţia UFO-logică din Londra, Anglia, B.U.F.O.R.A., anunţă că au început pregătirile pentru cel de al doilea Congres Internaţional de UFO-logie.

Acest congres va avea loc în zilele de 24-25 mai 1981 la The Mount Royal Hotel, Marble Arch, London W 1. Cei ce doresc să obţină informaţii să se adreseze la : Miss B. Wood, 6 Cairn Avenue, Ealing, London W 5 5HX.

FRANTA - Paris

După o lungă aşteptare a apărut în Franţa cartea semnată de Fontaine & Prevot : CONTACTS OVNI Cergy-Pontoise - sub îngrijirea editurii Rocher-Paris. Cartea are ca subiect straniul eveniment petrecut la Cergy-Pontoise la 26 noiembrie 1979 a cărui erou a fost Frank Fontaine, care susţine că a fost răpit de un echipaj al unui OZN şi dus pe o altă planetă locuită de fiinţe raţionale.

FRANTA - Cergy Pontoise

Urmare celor declarate de Frank Fontaine şi Jean-Pierre Prevot, în cartea lor "Contacts OVNI", un număr de peste 200 de oameni s-au adunat la Cergy-Pontoise - 15 august 1980 - în aşteptarea aterizării unor OZN-uri. Presa franceză şi alte medii de informare au ajuns la concluzia că "prezicerea" lui Fontaine a fost o farsă deoarece nu s-a semnalat prezenţa vreunui OZN în acea zonă, la acea dată.

Un reporter de la ziarul francez "Spécial dernière" pe nume Claude Lafontan, a intervieviat pe Jean-Pierre Prevot asupra celor întîmplate la Cergy-Pontoise la 15 august 1980. Din cele relatate de Prevot se pare că un oarecare HAURIO, un pretins extraterstru, a anunţat că promisul CONTACT a fost amînat pentru data de 15 august 1983, deci peste trei ani !